

budt at parkere på kørebanen på hovedveje uden for tættere bebygget område.

De foreslåede bestemmelser om ubetinget vigepligt i *stk. 3* er i overensstemmelse med færdselslovens § 37, stk. 3. Når det ikke i de tilfælde, der nævnes i *1. pkt.* kræves, at den ubetingede vigepligt i disse tilfælde skal tilkendegives ved færdselstavle eller afmærkning, beror det på, at de kørende, der efter bestemmelsen pålægges ubetinget vigepligt, ikke kan være i tvivl om, at de ved udkørsel fra de nævnte områder og veje bør holde tilbage for færdslen fra begge sider. Tilføjslen „eller anden lignende vej“ dækker vej, der — uden at være en markvej — for de kørende fremtræder som værende åbenbart underordnet i forhold til den vej, den indmunder i.

Stk. 4 indeholder den almindelige regel om højrevigepligt. Reglen er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i færdselslovens § 37, stk. 4, 1. pkt.

Det anføres udtrykkeligt, at højrevigepligten fratages ved reglerne i § 18.

I *stk. 5* foreslås en bestemmelse om, hvorledes den kørende, der har vigepligt, ved sin kørsel skal opfylde sin vigepligt. En tilsvarende regulering findes i dag alene i færdselslovens § 37, stk. 1, 2., 3. og 4. pkt., om kørsel ind på en hovedvej.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 6, 1. pkt.*, modsvare den gældende bestemmelse i færdselslovens § 34, stk. 3, 3. pkt. Den foreslåede bestemmelse i *2. pkt.* om svingning til højre er ny. Man har anset det for hensigtsmæssigt at præcisere retsstillingen, selv om denne for så vidt følger af bestemmelsen om højrevigepligt.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 7* er nye. Bestemmelsen i *2. pkt.*, der ikke foreslås af NVK, medtages under hensyn til, at der i myldretiden i byerne ofte opstår blokeringer i lysregulerede kryds. Man er opmærksom på, at bestemmelsen kan være vanskelig at håndhæve.

Bestemmelsen om vigepligt over for gående i fodgængerfelt, jfr. den gældende bestemmelse i færdselslovens § 37, stk. 5, medtages i § 27 i forslaget.

Til § 27.

I den gældende færdselslov er der ingen særlig paragraf, der angiver de kørendes forpligtelser over for de gående. Selv om det må erkendes, at den gåendes sikkerhed og mulighed for at komme frem i færdslen i høj grad beror på den gåendes egen adfærd, bør man alligevel under hensyn til, at de gående udgør en meget heterogent sammensat trafikantgruppe, der i særlig grad er udsat for fare og forulempning i den stadig voksende færdsel med

motordrevne køretøjer, kunne kræve, at de kørende tager særligt hensyn til dem. Det er på denne baggrund, at der i den nye færdselslov foreslås indsat en særlig paragraf, der indeholder regler om de kørendes særlige forpligtelser over for de gående. Opmærksomheden henledes på den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, hvorefter særlig hensyn skal vises over for særlig udsatte grupper af trafikanter, d.v.s. børn, ældre mennesker, invalider m. v. De nævnte trafikantgrupper vil normalt være gående.

I *stk. 1* pålægges der den kørende, som møder eller kører forbi gående, pligt til at give den gående tid til at vige til side samt i øvrigt pligt til at give den pågældende fornøden plads på vejen. Tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende færdselslov.

I *stk. 2* foreslås en regel, hvorefter kørende, som kører over fortov eller gangsti, eller i øvrigt fører køretøj ind på kørebanen fra udkørsel fra ejendom ved vejen, har ubetinget vigepligt over for gående. En tilsvarende forpligtelse kan formentlig udledes af den gældende regel i færdselslovens § 37, stk. 3, 1. pkt., men findes ikke udtrykkelig udtalt i loven. Det skønnes imidlertid formålstjenligt udtrykkeligt at markere de kørendes forpligtelser over for gående i disse tilfælde.

Efter den gældende færdselslovs §§ 50, stk. 2, og 52, stk. 3, 2. pkt., skal to-hjulet motorcykel uden sidevogn, knallert og cykel trækkes over fortov til eller fra port og udkørsel fra ejendom m. v. Det skønnes ikke påkrævet at opretholde disse forbud mod kørsel over fortov, når der udtrykkeligt pålægges den kørende pligt til at holde tilbage for de gående i disse situationer.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* afløser den gældende bestemmelse i færdselslovens § 37, stk. 5, vedrørende sporvognspassagerer. Den nye bestemmelse er udformet under hensyn til, at der ikke længere findes sporvogne, og at stoppesteder for busser altid er anlagt ved kanten af cykelsti eller fortov, medmindre der på midten af kørebanen findes helleanlæg for passagererne. Det foreslås, at pligten til at holde tilbage for på- eller afstigende buspassagerer ikke skal gælde i de tilfælde, hvor disse passagerer optages eller afsættes på et særligt areal ved cykelstiens yderste kant.

I *stk. 4* foreslås en bestemmelse om, at den kørende ved svingning i vejkryds — og ifølge *2. pkt.* også ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds — ikke må være til fare for gående, der passerer den kørebane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel. Den foreslåede bestemmelse harmonerer med den foreslåede bestemmelse i *stk. 6* om den kørendes forpligtelser over for gående i ikke-